BESLUT

KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU, Euratom) 2021/135

av den 12 november 2020

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 med närmare villkor för beräkningen av den effektiva avsättningsnivån för den gemensamma avsättningsfonden

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, jämfört med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]), särskilt artikel 213.2 andra stycket, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 212.1 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (nedan kallad *budgetförordningen*) ska de avsättningar som görs för att täcka finansiella förpliktelser som finansieringsinstrument, budgetgarantier eller ekonomiskt stöd hållas i en gemensam avsättningsfond. Medlen i den gemensamma avsättningsfonden kommer att fördelas i komponenter som motsvarar vart och ett av dessa bidragande instrument. Enligt artikel 213.1 i budgetförordningen ska avsättningar för budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer i den gemensamma avsättningsfonden grundas på en effektiv avsättningsnivå.

(2) Den effektiva avsättningsnivån bör fastställas på grundval av de inledande avsättningsnivåer som fastställs separat för varje budgetgaranti eller ekonomiskt stöd till tredjeländer i enlighet med artikel 211.2. Enligt artikel 213.2 i budgetförordningen bör den endast tillämpas på de medel i den gemensamma avsättningsfonden som är avsedda för utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk under en period av ett år. Den effektiva avsättningsnivån ska tillämpas på alla komponenter i den gemensamma avsättningsfonden som kan skapa en ansvarsförbindelse för unionens budget.

(3) Metoden för beräkningen av den effektiva avsättningsnivån ska grundas på etablerade metoder för värdering och hantering av kreditrisker, som i stor utsträckning används inom finanssektorn. Dessa metoder bygger i hög grad på en uppskattning av kreditportföljens separata och gemensamma förlustfördelning för alla bidragande instrument. Metoden är särskilt inriktad på bedömningen av två komponenter av kreditrisken – väntad och oväntad förlust.

(4) Den effektiva avsättningsnivån bör avspegla fördelarna med att slå samman budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer med olika riskprofiler och kassaflödesmönster. Metoden för att fastställa den effektiva avsättningsnivån i den gemensamma avsättningsfonden bör därför grundas på ett diversifieringskoncept, vilket gör det möjligt att optimera den avsättningsnivå som krävs enligt de bidragande instrumentens respektive grundläggande akter.

(5) Korrelationen av förluster mellan komponenter inom den gemensamma avsättningsfonden utgör ett viktigt underlag för fastställandet av den effektiva avsättningsnivån. En robust metod för att bedöma korrelationsnivån mellan komponenterna bör därför fastställas.

([1]) EUT L 193, 30.7.2018, s. 1.

(6) Den effektiva avsättningsnivån ska, för varje bidragande instrument separat, utgöra grunden för kommissionens beräkning av bidragen från budgeten till avsättningen i enlighet med artikel 211.4 a i budgetförordningen, för eventuella påfyllningar av den gemensamma avsättningsfonden i enlighet med artikel 213.4 b i budgetförordningen eller för återföring till budgeten av eventuella överskott i avsättningar i enlighet med artikel 213.4 a i budgetförordningen. Den effektiva avsättningsnivån bör därför beräknas av den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden (nedan kallad *den ekonomiska förvaltaren*) i enlighet med det årliga utarbetandet av budgeten.

(7) I enlighet med artikel 213.1 i budgetförordningen ska den effektiva avsättningsnivån ge en nivå av skydd mot unionens finansiella förpliktelser som motsvarar det skydd som respektive avsättningsnivå skulle ge om medlen innehades och förvaltades separat. Om den information som krävs för att på ett försiktigt sätt fastställa den effektiva avsättningsnivån inte är fullt tillgänglig, får den ekonomiska förvaltaren fastställa den effektiva avsättningsnivån till 100 %, som en skyddsåtgärd för att säkerställa förenlighet med den artikeln.

(8) I enlighet med artikel 282.3 g i budgetförordningen ska artikel 213 i den förordningen om den effektiva avsättningsnivån tillämpas först från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas. Detta beslut bör därför gälla från och med samma dag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Kommissionen ska förse den ekonomiska förvaltaren med följande information:

a) Prognoser över in- och utflöden för de relevanta komponenterna i den gemensamma avsättningsfonden för den relevanta perioden.

b) Annan relevant information som krävs för att avgöra om avsättningarna är tillräckliga, på grundval av metoden för beräkning av den effektiva avsättningsnivån.

2. Den ekonomiska förvaltaren ska beräkna den effektiva avsättningsnivå som är tillämplig för den relevanta årliga perioden i enlighet med utarbetandet av budgeten, genom att använda den information som anges i artikel 1.

Genom undantag från första stycket vad gäller överensstämmelsen med utarbetandet av budgeten ska den ekonomiska förvaltaren, för det första tillämpningsåret, beräkna den effektiva avsättningsnivån genom att använda tillgänglig och relevant information så snart det är möjligt.

3. Den ekonomiska förvaltaren ska beräkna den effektiva avsättningsnivån genom att använda den metod som anges i bilagan. Den ekonomiska förvaltaren ska låta beräkningen av den effektiva avsättningsnivån åtföljas av en bedömning av marknadsvillkoren och andra relevanta antaganden som anges i metoden och som används vid beräkningen.

Artikel 2

1. För att uppfylla kravet i artikel 213.1 i budgetförordningen får den ekonomiska förvaltaren fastställa den effektiva avsättningsnivån till 100 % för att säkerställa att den nivå som ska ge ett skydd mot unionens finansiella förpliktelser motsvarar det skydd som respektive avsättningsnivå skulle ge om medlen innehades och förvaltades separat.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas när den information om ett betydande bidragande instrument i den gemensamma avsättningsfonden, som är väsentlig för en försiktig beräkning av den effektiva avsättningsnivån, inte är fullt tillgänglig.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas.

Utfärdat i Bryssel den 12 november 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

1. Den gemensamma avsättningsfondens effektiva avsättningsnivå ska beräknas med beaktande av väntade och oväntade förluster för varje bidragande instrument och diversifieringsandelen, som tar hänsyn till korrelationen mellan de bidragande instrumentens förluster, enligt vad som anges i följande formel:

$$EPR_t = \frac{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t} * DR}{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t}}$$

Där

EPR_t – den effektiva avsättningsnivån, uttryckt som en procentandel av de medel som avsatts för betalning av anspråk på garantin för år *t*, om avsättningar för bidragande instrument innehas och förvaltas separat,

$EL_{i,t}$ – den väntade förlusten för komponent *i*, för år *t*, som fastställs av de utanordnande avdelningarna för den berörda komponenten och som motsvarar det belopp som krävs för att uppfylla väntade anspråk på garantier för år *t*,

$UL_{i,t}$ – den oväntade förlusten för komponent *i*, för år *t*, som fastställs av de utanordnande avdelningarna för den berörda komponenten och som motsvarar volatiliteten (standardavvikelsen) för komponentens väntade förlust,

i,j – komponenten $\overline{1,N}$,

t– för det år $\overline{1,T}$ som *T* motsvarar den berörda komponentens totala livslängd,

x_t – justeringskoefficienten, uttryckt i procent för $UL_{i,t}$ år *t*, som avspeglar den marginal som krävs för att täcka förlustuppskattningarnas kortsiktiga volatilitet, vilket ger ytterligare skydd mot otillräcklig likviditet,

$\rho_{i,j}$ – korrelationsmatrisen mellan de enskilda komponenternas förluster under de bidragande instrumentens livstid,

DR– diversifieringsandelen, som avspeglar skillnaden mellan summan av de oväntade förlusterna under livstiden för alla de bidragande instrumenten i nämnaren och summan av de samlade oväntade förlusterna under livstiden för alla komponenter, beräknad enligt följande:

$$DR = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{N} UL_{i,T} UL_{j,T} \rho_{i,j}}}{\sum_{i=1}^{N} UL_{i,T}}$$

2. Diversifieringsandelen ska beräknas av den ekonomiska förvaltaren för år *t*, utifrån uppgifter från de utanordnande avdelningarna och uppskattningar av korrelationsmatrisen.

3. Korrelationen (matrisen) mellan komponenterna ska fastställas av den ekonomiska förvaltaren med hjälp av historiska data när sådana finns tillgängliga, proxyvariabler för komponenter med hjälp av offentligt tillgängliga data (såsom obligationer eller aktieindex), som representerar den geografiska eller sektoriella täckningen för respektive komponent. Korrelationsmatrisen får justeras av den ekonomiska förvaltaren för att ta hänsyn till marknadsförhållanden och andra relevanta faktorer.